

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 29C/15/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116201137
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8116201137.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobcu: A. T., D.. XX.X.XXXX, N. S. XXXX/X, XXX XX A., zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, zast. Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o, so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 3 124,63 Eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 200 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.
- III. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 21.1.2016 žiadal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu sumu vo výške 3 124,63 Eur spolu s trovami konania. Žalobu vo veci samej odôvodnil tým, že v konaní vedenom na OS Prešov pod sp. zn. 14C/87/2014 bol ako žalovaný v postavení spotrebiteľa úspešný. Rozsudok OS Prešov sp. zn. 14C/87/2014 sa stal právoplatný dňa 27.1.2015. Žalovaný si voči nemu uplatnil na OS Prešov v tomto senáte zapltenie sumy 5 086,95 Eur s príslušenstvom. Okresný súd priznal sumu 1 962,32 Eur a žalobu nad sumu 1 962,32 Eur zamietol. V konaní sp. zn. 14C/87/2014 bol v postavení spotrebiteľa úspešný, a preto si touto žalobou uplatňuje finančné zadostučinenie vo výške 3 124,63 Eur, čo predstavuje sumu o ktorú sa chcel žalovaný na jeho úkor obohatiť. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, ale aj funkciu relutárnu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Jeho výška závisí od miery porušenia povinnosti veriteľom.

2. Rozsudkom pre zmeškanie sp. zn. 29C/15/2016-30 zo dňa 16.9.2016, súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3 124,63 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Na základe odvolania žalovaného, ktoré bolo súdu doručené dňa 31.10.2016, KS v Prešove uznesením sp. zn. 5Co/3/2017-47 zo dňa 19.1.2017 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

4. Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vec znova prejednal a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to žalobou zo dňa 21.1.2016, rozsudkom OS Prešov sp. zn. 14C/87/2014-60 zo dňa 3.12.2014, vyjadrením žalovaného zo dňa, rozsudkom pre zmeškanie OS Prešov sp. zn. 29C/15/2016-30 zo dňa 16.9.2016, odvolaním žalovaného zo dňa 27.10.2016, uznesením KS v Prešove

sp. zn. 5Co/3/2017-47 zo dňa 19.1.2017, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

5. Rozsudkom OS Prešov sp. zn. 14C/87/2014-60 zo dňa 3.12.2014 súd žalobu tohto žalovaného v prevyšujúcej časti zamietol a žalobcu ktorý v tomto konaní vystupoval v pozícii žalovaného zaviazal zaplatiť sumu 1 962,32 Eur, spolu s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 19.2.2014 do zaplatenia v lehote 60 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Zároveň OS Prešov rozhodol o trovách konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.1.2015. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že OS Prešov mal za preukázané, že úverová zmluva, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 9.7.2009, neobsahuje všetky obligatórne zákonné náležitosti, z tohto dôvodu súd považoval úver poskytnutý žalovaným žalobcovi za úver poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov. Súd konštatoval, že predmetná zmluva neobsahuje konečnú splatnosť úveru podľa § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pričom uviedol, že počet splátok nemožno podľa názoru súdu považovať za konečnú splatnosť úveru. Rovnako mal súd zato, že predmetná zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, keďže je tam uvedená iba mesačná splátka. Súd úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, pričom mal zato, že žalobcovi bola poskytnutá suma úveru vo výške 4 000 Eur, z ktorej zaplatil sumu 2 033,68 Eur, preto žalobcu zaviazal žalovanému zaplatiť sumu 1 962,32 Eur. Zároveň rozhodol o úroku z omeškania.

6. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 15.11.2017, pričom právny zástupca žalobcu žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť, uviedol, že žalobca v postavení spotrebiteľa bol v konaní pod sp. zn. 14C/87/2014 úspešný. Súd konštatoval, že úverová zmluva nespĺňa náležitosti v zmysle právneho poriadku. Žalobcovi tým hrozila ujma vo výške, v ktorej sa domáhajú priznania primeraného finančného zadosťučinenia a to ako rozdiel medzi sumou, ktorú si žalovaný v pôvodnom konaní uplatnil a sumou, ktorá bola súdom priznaná.

7. Právny zástupca žalovaného žiadal žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal a nespochybňoval závery vyslovené v rozsudku tunajšieho súdu pod sp. zn. 14C/87/2014. Spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. má všetky zmluvy v súlade s právnym poriadkom SR. Poukázal na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora, ktoré bolo v tejto veci vydané, kde Súdny dvor konštatoval, že zmluvy nemusia mať takéto náležitosti, ako rozhodujú jednotliví sudcovia. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, uviedol, že nedošlo k naplneniu hypotézy právnej normy. Zákon o spotrebiteľoch vyžaduje priznanie primeraného finančného zadosťučinenia ak ide o závalu služby a nie vadu právneho úkonu. Zároveň poukázal na to, že žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 4 000 Eur, pričom žalobca nezaplatil žalovanému ani to, čo si od neho požičal.

8. Súd prvej inštancie rozsudkom dňa 15.11.2017 opätovne žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia zamietol majúc za to, že systematickým jazykovým výkladom zák. ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. možno dospieť k záveru, že právo na primerané finančné zadosťučinenie možno spotrebiteľovi priznať, ak si ako žalobca úspešne uplatnil nárok z porušenia práva a povinnosti, pričom toto úspešné uplatnenie práva musí vyplývať z právoplatného rozhodnutia súdu. To, že spotrebiteľ musí byť žalobcom možno vyvodiť z prvej vety zákonného ustanovenia, ktorá výslovne uvádza, že spotrebiteľ sa môže proti porušiteľovi domáhať na súde ochrany svojho práva. Samotné právo na priznanie finančného zadosťučinenia vzniká na základe právnej skutočnosti, ktorou je zákon, ak sú splnené podmienky stanovené zákonom. Týmito podmienkami sú, že spotrebiteľ aktívne ako žalobca uplatní svoje právo na súde, a to porušenia práva a povinnosti určených na jeho ochranu proti porušiteľovi a že je úspešný, pričom o úspechu sa dá uvažovať, keď je o ňom rozhodnuté. Kým tieto podmienky naplnené nie sú, žiadne právo na primerané finančné zadosťučinenie spotrebiteľ nemá. Uvedený záver vyplynul z rozhodnutia NS SR pod sp. zn. 6Cdo/389/2015. S poukazom na vyššie uvedené, podľa názoru súdu prvej inštancie na priznanie žalobcom uplatneného nároku neexistoval žiaden skutočný ani zákonný dôvod, a preto žalobu zamietol.

9. KS v Prešove uznesením zo dňa 18.12.2018 pod sp. zn. 5Co/28/2008 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že pokiaľ ide o úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak to urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatneného nároku.

10. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku tejto ujmy.

11. Z uvedeného dôvodu odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a vrátil vec na ďalšie prejednanie. Úlohou súdu prvej inštancie tak bude znova vo veci konať v intenciách naznačených odvolacím súdom, teda či žalobca ako spotrebiteľ v základnom konaní proti žalovanému ako dodávateľovi úspešne uplatnil svoju obranu a ak áno, potom vzhľadom na všetky dostupné okolnosti prípadu určiť výšku primeraného finančného zadosťučinenia.

12. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

13. Žalobca si predmetnou žalobou v zmysle ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. uplatnil nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške zodpovedajúcej sume, v ktorej bola žaloba žalovaného zamietnutá v konaní vedenom pred OS Prešov pod sp. zn. 14C/87/2014. V uvedenom konaní sa žalovaný voči žalobcovi domáhal nároku na splatenie úveru poskytnutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej v zmysle zák. č. 258/2001 Z. z.

14. Žalobca v pôvodnom konaní vo vyjadrení k žalobe uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi sporovými stranami neobsahuje všetky povinné náležitosti predpokladané zák. č. 258/2001 Z. z. Uviedol, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru, o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. g/ a i/ zák. č. 258/2001 Z. z.

15. S poukazom na vyššie uvedené, sa spotrebiteľský úver podľa § 4 ods. 3 cit. zák. považuje za bezúročný a bez poplatkový.

16. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 3.12.2014 vyhodnotil predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala termín konečnej splatnosti úveru, ako aj rozlíšenie splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. g/ a i/ zák. č. 258/2001 Z. z. a žalobcu zaviazala iba na zaplatenie nesplatennej istiny úveru vo výške 1 962,32 Eur vrátane úroku z omeškania.

17. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že žalobca si v základnom konaní úspešne uplatnil obranu proti nároku žalovaného, na základe ktorej súd dospel k záveru o nedôvodnosti nárokov uplatnených žalovaným nad rozsah nesplatennej istiny úverových prostriedkov.

18. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak si na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovených zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práv alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, ale stačí, ak takáto ujma tu je. Je pritom bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

19. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach SR a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody je taká, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne.

20. Ak práve inštitút relatívnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou, potom v zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odradzujúce.

21. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalobca ako spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve a tiež má právo domáhať sa, aby sa dodávateľ zdržal protiprávneho konania, odstránil protiprávny stav a za podmienky, že si na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti stanovené zák. č. 250/2007 Z. z., má právo aj na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom zodpovedá.

22. Žalobca poukázal na to, že to je práve žalovaný, ktorý inicioval súdny spor, v rámci ktorého sa domáhal voči nemu plnenia, ktoré bolo v rozpore so spotrebiteľským právom. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je závislé od okamihu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v zmluvnom vzťahu existovala už len hrozba vzniku ujmy. Pre priznanie daného nároku nie je rozhodujúce, či ku vzniku ujmy aj reálne došlo alebo nie. Na to, aby všeobecný súd priznal spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie úplne postačuje samotná existencia hrozby vzniku ujmy počas účinnosti zák. č. 250/2007 Z. z.

23. Keďže žalovaný preukázateľne porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa, súd považoval samotný nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný a žalobe vyhovel, avšak iba čiastočne.

24. S poukazom na všetky okolnosti prípadu súd považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 200 Eur. V porovnaní s inými prípadmi u žalobcu nedošlo k zmenšeniu majetku napr. preplatením úveru v dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ani k priamym vyhrážkam a zastrášaním zo strany dodávateľa, ktoré by mali vplyv na jeho psychiku či rodinný život. Druhou skutočnosťou, ktorú súd vzal do úvahy pri rozhodovaní o výške primeraného finančného zadosťučinenia bolo to, že žalobca právoplatným rozhodnutím súdu pod sp. zn. 14C/87/2014 bol zaviazaný na zaplatenie sumy 1 962,32 Eur s príslušenstvom, a to titulom istiny úveru, ktorú tak ako to vyplýva z vyjadrenia žalovaného, doposiaľ ani čiastočne nezaplatil. Z uvedeného vyplýva, že žalobca si sám neplnil svoje zmluvné povinnosti zo zmluvy o úvere, s úhradou istiny ktorého je v omeškaní minimálne od 19.2.2014, preto súd nepovažoval za primerané finančné zadosťučinenie sumu vo výške uplatnenej žalobcom.

25. V danom prípade primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobcu je suma 200 Eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu a poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľa. Na záver súd pripomína, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany (rozsudok KS v Prešove zo dňa 24.5.2017 pod sp. zn. 2Co/137/2016).

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. Podľa čl. 3 ods. 1 CSP, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

29. Podľa čl. 3 ods. 2 CSP, výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovoľávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

30. CSP nemá obdobné ust. § 142 ods. 3 O. s. p., ktoré sa uplatňovalo ako lex specialis vo vzťahu k ust. § 142 ods. 2 O. s. p. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy nová právna úprava už neobsahuje tri špeciálne skutkové podstaty, ale len dve. Na prvom mieste je zásada úspechu a v prípadoch, keď mala strana sporu vo veci úspech len čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v § 255 ods. 2 CSP. Nepatrný neúspech CSP aktuálne nepozná a zohľadňuje teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti (str. 906 Komentára k Civilnému sporovému poriadku, nakladateľstvi C. H. Beck).

31. Aj z dôvodovej správy k ust. § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore, ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania, čomu zodpovedá i systematické začlenenie tohto ustanovenia. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu alebo znaleckého posudku. Ako príklad uvádza dôvodová správa náhradu nemajetkovej ujmy v sporoch o ochranu osobnosti. Vhodným riešením potom bude, že žalobca má právo na plnú náhradu trov konania, avšak výlučne iba z prisúdenej sumy. Priznanie plnej náhrady trov konania výlučne z prisúdenej sumy je v tomto prípade zdôvodniteľné cez interpretáciu pojmu úspech vo veci, keďže ten sa skúma čo do právneho základu a nie čo do výšky priznaného nároku.

32. Keďže predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého výška závisela od úvahy súdu, bol žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania ako úspešnej strane sporu čo do právneho základu sporu v plnom rozsahu.

33. O výške náhrady trov konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 262 CSP vo výške zodpovedajúcej prisúdenej sumy primeraného finančného zadosťučinenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.